

Pujol reforça Mas amb el nou càrrec de conseller en cap

Conseller en cap. Aquesta és la figura que Jordi Pujol ha decidit crear, després de ser reivindicada durant molts anys per algunes forces de l'oposició, per a reforçar la imatge de qui ja es perfila com el seu successor com a candidat a la presidència de la Generalitat de Catalunya.

Artur Mas, nou conseller en cap de la Generalitat de Catalunya, en la reunió de l'executiva de CDC que va debatre el seu nomenament i les repercussions en les relacions amb UDC.

El Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya va publicar dijous passat, 18 de gener, el nomenament d'Artur Mas, secretari general de Convergència Democràtica de Catalunya, com a conseller en cap de la Generalitat -càrrec de nova creació, que assumeix algunes de les competències que fins ara requeien en el president, com ara convocar i presidir les reunions del govern, coordinar el programa legislatiu del govern, designar un conseller com a substitut d'un altre d'absent o malalt... I justament el mateix dia el portaveu del Comitè de Govern d'Unió

Democràtica de Catalunya, Jordi Casas, donava a conèixer la resolució per la qual el partit liderat per Josep Antoni Duran i Lleida, posa dos mesos de termini per trobar un nou marc de relacions entre els dos partits que integren la coalició Convergència i Unió. I és que la maniobra de Jordi Pujol per a reforçar el pes polític d'Artur Mas en l'executiu català nomenant-lo conseller en cap no ha agradat gens a Unió. Els democratacristians creuen que Pujol ha pres aquesta decisió unilateralment, i que tot i que les reformes de l'executiu són competència del president de la Generalitat, les con-

sideren en aquest cas innecessàries i provoquen desajustos i desequilibris entre els dos partits de la coalició. Si durant els dos mesos d'interval no s'arriba a cap acord, els demòcratacristians amenacen de tirar endavant les propostes que han fet els càrrecs territorials del partit, és a dir, formar un grup propi al Parlament català i al Congrés i, fins i tot, abandonar el govern.

Amb el nomenament d'Artur Mas com a conseller en cap decidit per Jordi Pujol, el secretari general de CDC ha rebut un impuls pràcticament definitiu per afrontar el repte de liderar en les properes eleccions la coalició. A més a més, el

cidit fer del govern, si bé ha comportat una tempesta política a CiU, de retruc ha obligat a posar en marxa un veritable procés de reformulació de la coalició, que s'ha anat ajornant durant els darrers anys. Una situació que ha provocat constants enfrontaments entre els dos partits.

Però una vegada més, tot fa pensar que la sang no arribarà al riu, malgrat que els partits de l'oposició, com el PSC-Ciutadans pel Canvi de Pasqual Maragall, segueixin aquesta picabaralla amb una il·lusionada expectació.

Tant la cerimònia de nomenament del nou conseller, divendres 19 de gener,

que podria veure perillar l'hegemonia política que ara té en el panorama polític català, com per Unió, que es troba en un moment massa complicat per arriscar-se en excés.

La crema del finançament. El nomenament d'Artur Mas com a conseller en cap ha comportat altres canvis en el govern català, com la seva substitució al capdavant de la conselleria d'Economia, Finances i Planificació. Francesc Homs, un estret col·laborador durant anys de Miquel Roca, serà l'encarregat de dur la cartera d'economia que fins ara era responsabilitat de Mas. Homs ha estat di-

Una vegada més, tot fa pensar que la sang no arribarà al riu, malgrat que els partits de l'oposició segueixin la picabaralla de CiU amb expectació.

Jordi Pujol i Josep Antoni Duran i Lleida s'abracen durant un miting. El líder demòcratacristià de moment ha optat per acceptar la reforma del govern i no abandonar l'executiu català.

moment escollit pel veterà president català per a fer aquest moviment estratègic no sembla ser producte de l'atzar.

UDC acaba de passar per un dels moments més difícils dels darrers temps amb l'esclat del cas Pallarols (un afer en el qual alguns membres del partit demòcratacristià s'han vist implicats en presumptes usos irregulars de subvencions procedents del Fons Social Europeu a centres de formació ocupacional). Amb aquesta bomba de rellotgeria als jutjats, Josep Antoni Duran i Lleida veu complicat el seu marge de maniobra per intentar competir amb Artur Mas per a convertir-se en l'hereu de Pujol en les properes eleccions al Parlament català, previstes, en principi, el 2003.

La remodelació que Jordi Pujol ha de-

com les diverses declaracions fetes per dirigents de Convergència o la mateixa presidència de la Generalitat, han anat encaminades a no atiar més el foc entre les formacions i no considerar com a ultimàtum l'avertiment d'Unió.

Durant els dos mesos vinents és més que probable que les coses es vagin posant al seu lloc i que Unió, en especial Duran i Lleida, opti per mirar les coses des d'una perspectiva més àmplia, a l'espera del que passi després de les eleccions al Parlament i quan sàpiguen quins són els equilibris parlamentaris del "postpujolisme". De moment, l'aposta per rescindir la coalició sembla l'única via per afrontar un procés de renovació i preparació pel marc polític de l'anomenat "postpujolisme", tant per Convergència,

putat i portaveu econòmic del Grup Català a Madrid des de juny de 1987 al gener de 1999. Aquest expert en economia serà l'encarregat, doncs, d'encarrilar la dura negociació del finançament autonòmic durant aquest any. Per això, els canvis en el govern català reforcen en dos sentits la figura d'Artur Mas. D'una banda, se'l dota de més pes polític dins de l'executiu i es converteix en un veritable número dos en solitari i, a més a més, queda allunyat d'una possible socarrimada política en les negociacions sobre el finançament, en un moment en què el PP té majoria absoluta a Madrid i dona el vist-i-plau a la gestió de l'executiu català.

Enric Rimbau